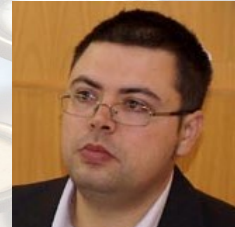

ESPAI D'OPINIONS**Nº16**
Març 2011**Antoni Bennàssar Moyà****Director de l'Oficina de
Defensa de Drets del Menor****RELIGIÓ I UNIVERSITAT**

Durant la setmana passada vaig tenir l'oportunitat d'assistir i participar com a ponent a unes jornades acadèmiques sobre religió i Comunitats Autònomes. El tema religiós, per bé o per mal, està de moda. A la meua intervenció vaig tenir l'oportunitat de parlar, entre d'altres temes, sobre la problemàtica que afecta de manera específica als menors d'edat vinculada a les creences religioses dels seus pares, parant especial atenció a la qüestió de les transfusions de sang dels testimonis de Jehovà, les discrepàncies entre progenitors de creences religioses diverses després de la separació o el divorci, així com, també, la qüestió de l'edat mínima per contreure matrimoni interrelacionada amb l'edat de consentiment sexual, un tema del qual, arribat el moment, n'escriuré una ressenya específica. En tot cas, d'aquelles jornades en sortiren molts de temes interessants i ara em ve de gust de parlar-ne d'un. Com es sap, hi ha hagut en les darreres setmanes una forta polèmica arran d'una protesta, protagonitzada per estudiants de la Universitat Complutense de Madrid, en la qual un grup d'al·lots es posaren en topless durant una *performance* a la capella catòlica del Campus la Complutense, protestant contra la presència, en el si d'institucions educatives públiques, d'espais religiosos confessionals.

Curiosament, un dels temes que es debateren i recordaren durant les jornades celebrades a la UIB fou el projecte, presentat ara fa uns deu anys, de construir un espai de culte interreligiós a al campus de la UIB. La denominació del centre de culte seria "Espai Ramon Llull", i hagués estat obert a les diferents confessions religioses, tal i com va recordar la companya de facultat i amiga, la professora Catalina Pons-Estel en la seva ponència. Aquest projecte, com molts d'altres, ha quedat en l'oblit de les hemeroteques i d'ell mai més se n'ha tornat a parlar. En tot cas, crec que arran dels fets de la Complutense, és bo parlar de la presència de llocs de culte en espais educatius públics.

La meua opinió personal és favorable a la presència d'aquests espais (de la mateixa manera que existeixen a les presons, hospitals o quaters militars públics) però, sempre i en tot cas, sota la condició que estiguin dissenyats i decorats de forma i manera que puguin ser emprats per les diferents confessions religioses. Crec, d'aquesta forma, que no es pot amagar el

fenomen religiós, però tampoc no es poden donar privilegis, en un estat aconfessional, a una religió, en un espai públic, sobre la resta. Així, abordar la qüestió des de la racionalitat preventiva, i establir infraestructures multifuncionals i plurireligioses, crec que seria una solució més que adequada en aquests tipus de casos.